

ת"פ 37704/06/13 - מדינת ישראל נגד ג' א'

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 37704-06-13 מדינת ישראל נ' א'

20 יולי 2015

לפני כבוד השופט וויליאם חאמד
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: ג' א'

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד סרי אדם הנאשם - נוכח הסניגורים - עו"ד יניב אלון ועו"ד סולומון חי לה, ס. ציבוריים

המתורגמנית - הגברת אליהו ג'נט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה בביצוע עבירה של תקיפת קטין או חסר ישע, בכך שבין החודשים דצמבר 2011 וינואר 2012 במספר הזדמנויות היכה את בתו הקטינה ילדת 2007 ובאחד המקרים הוא הצליף בגבה באמצעות כבל חשמל וגרם לה חבלות.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון לפיו הסכימו הצדדים לכתב אישום המתוקן וכי במידה ויוגש תסקיר חיובי, המאשימה תעתור למאסר על תנאי ורכיבי ענישה נוספים לפי המלצת שירות המבחן.

שירות המבחן הגיש בסופו של יום תסקיר סופי ובו המליץ לשקול לא להרשיע את הנאשם, ולהעמידו בצו מבחן כדי למצות הליך טיפולי שהוסדר עבורו.

תחילה, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם על רקע עקרון ההלימה והנסיבות הקשורות לביצוע העבירה,

עמוד 1

והכל תוך כדי בחינת הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו. מדובר בעבירה חמורה הפוגעת בשלמות גופו של קורבן העבירה, בכבודו ובביטחונו האישי, חומרה יתרה טמונה בכך כי מדובר בקורבן העבירה שהוא בן משפחתו של עושה העבירה, קטין שהוא חסר ישע וכן נוכח נסיבות הביצוע של שימוש בחפצים להכאת הקטינה. גם תוצאות המעשה, מלמדות על החומרה ועל מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנ"ל.

ייחסתי משקל לכך כי הנאשם תקף את הקטינה במספר הזדמנויות, כך שלא מדובר במקרה בודד. בנסיבות הנ"ל מצאתי כי מתחם הענישה הראוי הוא מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים עד 18 חודשים ומאסר על תנאי.

לאחר שנקבע מתחם העונש ההולם, יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, אלא מתקיימים שיקולי שיקום המצדיקים לחרוג מהמתחם. שירות המבחן הגיש מספר תסקירים בהן ציין כי הנאשם בן 39 נשוי ומגדל שני קטנים ובתסקיר המשלים צוין כי לבני הזוג נולד תינוק לפני מספר חודשים. הנאשם אינו עובד והוא ואשתו רכשו דירה ב**** וכי אך שילובו בהליך שיקומי, יש בו כדי להפחית ממידת הסבירות להישנות מעשי העבירה בעתיד. שירות המבחן המליץ בסופו של יום להעדיף את הפן השיקומי להעמיד את הנאשם בצו מבחן כדי לשלבו במרכז לטיפול באלימות במשפחה ב***** וכן המליץ לשקול אי הרשעתו של הנאשם על מנת לא לפגוע באפשרויות תעסוקה בעתיד, אשר גם ככה לפי שירות המבחן הן מוגבלות על רקע נסיבותיו האישיות של הנאשם.

הכלל הוא, כי נאשם שאשמתו הוכחה, יורשע בדין בהעדר נימוקים מיוחדים ונדירים המצדיקים להימנע מכך. ההנחה מורה עוד, כי פגיעה בתדמית עצמית של נאשם, איננה שיקול בעל משקל ניכר המצדיק הימנעות מהרשעה. על בית המשפט לבחון את חומרת העבירה ומידת פגיעתה בערכים המוגנים ועליו לבחון האם הימנעות מהרשעה, תפגע באינטרס הציבורי שעניינו הרתעת הנאשם והרבים. המעשים המיוחסים לנאשם חמורים עד מאד עד שלא ניתן להשלים עם תוצאה של הימנעות מהרשעה, שכן הימנעות מהרשעה של נאשם אשר היכה את בתו הקטינה באמצעות כבל חשמלי, תפגע עמוקות בתכלית ההרתעה.

באשר לפסיקה שהגיש הסניגור, הרי שבת"פ 21847-11-10 מדובר על נאשמים עובדי ציבור ובית המשפט קבע שם שהרשעתם עלולה לסכן את המשך עיסוקם.

בת"פ 32698-08-13 מדובר על נאשמת שהרשעתה תגרום נזק מידי של ביטול אשרת השהייה הזמנית בישראל.

בת"פ 57904-10-13 בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשמת לאור הסיכון כי הרשעה תחסום את הליך איחוד המשפחות שהנאשמת נקטה באותם ימים.

בתיק 1144/09 מדובר בנאשם שהרשעתו עלולה היתה לפגוע באפשרות שלובו בפרויקטים במשרדי החברה וביצוע עבודות עבור משרד הבטחון.

בתיק 2571/08 בית המשפט נמנע מהרשעה נוכח הסיכון לפגוע בהמשך עיסוקו של הנאשם שהינו משרת בשירות קבע בצה"ל.

בעניינו של הנאשם שבפני, הוגשה המלצה כללית של שירות המבחן שלא מצביעה על פגיעה קונטרקטית בעיסוקו או באפשרויות תעסוקה בעתיד. מה גם והמאשימה הסכימה, ובית המשפט יאמץ זאת, לחרוג ממתחם העונש שקבעתי, כך שהענישה של מאסר על תנאי והעמדה בצו מבחן, נותנת ביטוי הולם לנסיבותיו האישיות של הנאשם וקשיי ההסתגלות כפי שהצהירו הצדדים, ואין לחרוג למעלה מכך, על דרך אי הרשעת הנאשם בדין.

סוף דבר

אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה ודן אותו לעונשים הבאים:

* מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו על עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע עליה.

* אני מעמיד את הנאשם לצו מבחן לתקופה של שנה מהיום.

בית המשפט מסביר לנאשם את התוצאות של הפרת הצו ואת חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

* זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתן והודע היום ד' אב תשע"ה,
20/07/2015 במעמד הנוכחים.
וויליאם חאמד, שופט**

ד. רוטפלד